

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoEk/3/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119223870
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6119223870.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Evy Dzúrikovej v exekučnej veci oprávneného: H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX I., I. XX, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Dušan Slanina a spol., so sídlom 917 01 Trnava, Horné bašty 8943/25, proti povinnému: Q. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX I., T. E. XXXX/XX, o vymoženie pohľadávky v sume 35 989,72 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom Vladimírom Podešlom, Exekútorový úrad 905 01 Senica, V.P. Tótha 30, pod sp. zn. 134EX 136/19, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 35Ek/236/2019 zo dňa 16.04.2021, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 35Ek/236/2019 zo dňa 16.04.2021 **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Banská Bystrica (ďalej „exekučný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) návrh povinného zo dňa 02.07.2020 na vylúčenie vecí z exekúcie - nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX vedeného Okresným úradom Trnava, katastrálny odbor, nachádzajúcich sa v katastrálnom území Trnava, obec Trnava, okres Trnava, v spoluvlastníckom podiele povinného 1 (ďalej „dotknuté nehnuteľnosti“) zamietol s poukazom na ustanovenia § 44 ods. 1, 2 a 5 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

1.1. V odôvodnení uznesenia exekučný súd konštatoval, že dňa 11.08.2020 doručil súdny exekútor exekučnému súdu oznámenie povinného zo dňa 02.07.2020, ktoré súdny exekútor posúdil ako návrh na zastavenie exekúcie v časti spoluvlastníckeho podielu. Povinný v ňom uviedol, že spoluvlastníčkou nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX v obci Trnava, okres Trnava, katastrálne územie Trnava vedenom Okresným úradom Trnava - katastrálny odbor, je H. S., bytom I. XX, XXX XX I.. Spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach bol predaný spoločnosti MILS, s.r.o., so sídlom Hospodárska 55, Trnava, IČO: 36 743 275, ktorého kúpna cena bola povinnému zaplatená dňa 09.09.2009 pred existenciou akejkoľvek exekúcie. Mal za to, že rozsudky Okresného súdu Trnava a Krajského súdu v Trnave, na základe ktorých bola uskutočnená zmena v osobe vlastníka, trpia vadou nezákonnosti z dôvodu porušenia právnych princípov - právnej istoty a res iudicata. Pohľadávka niekoľkonásobne prevyšuje hodnotu záväzky povinného voči oprávnenému v uvedenom exekučnom konaní. V prílohe predložil výpis LV č. XXXX a navrhol vylúčiť predmetný spoluvlastnícky podiel z exekučného konania a zastaviť exekúciu.

1.2. Exekučný súd preskúmal návrh povinného, vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného a ostatné listinné dokumenty nachádzajúce sa v elektronickom exekučnom spise a návrh povinného na vylúčenie vecí - dotknutých nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. Trnava v podiele 1 posúdil ako nedôvodný, pričom súd rozhodoval podľa § 44 ods. 5 Exekučného poriadku, pretože rozhodnutie záviselo len na jednoduchom právnom posúdení. Exekučný súd konštatoval, že povinný sa domáhal

vylúčenia dotknutých nehnuteľností vedených na LV č. XXXX pre k.ú. Trnava v spoluvlastníckom podiele 1, o ktorých tvrdil, že nie sú v jeho vlastníctve, pretože ich predal spoločnosti MILS, s.r.o.. Vlastníctvo nehnuteľností sa preukazuje najmä zápisom o vlastníctve v katastri nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie mal z LV č. XXXX pre k.ú. Trnava za preukázané, že vlastníckymi tam evidovaných nehnuteľnosťami sú H. S. a povinný, každý v podiele 1. Exekučný poriadok však na nehnuteľnosť vo vlastníctve povinného bez ďalšieho (napr. splnením podmienok uvedených v § 63 ods. 3 Exekučného poriadku) vykonanie exekúcie nevylučuje. Následne konštatoval exekučný súd, že povinný sa domáhal vylúčenia nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX z exekúcie preto, že popieral svoje vlastnícke právo k nim. Exekučný súd mal za to, že námietku (prípadne excindačnú žalobu) môžu relevantne vzniesť tretie osoby, teda osoby nezúčastnené na exekúcii, odlišné od povinného a oprávneného. Námietku vylúčenia veci z exekúcie môže vzniesť ten, kto zároveň tvrdí a preukáže, že mu patrí vlastnícke alebo iné právo k dotknutej veci vylučujúce exekúciu. Právo k veci, ktoré nepripúšťa exekúciu, je najmä vlastnícke právo tretej osoby, právo toho, kto podľa zákona požíva ochranu ako vlastník (§ 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka), právo držby (§ 129 a § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Treťou osobou procesne legitimovanou na vznesenie námietky neprípustnosti exekúcie v dotknutej časti je teda najmä vlastník exekvovanej veci. Túto osobu zároveň zaťažuje dôkazné bremeno o existencii práva k veci nepripúšťajúcej exekúciu. Exekučný súd potom vyvodil záver, že povinný nemôže za tretiu osobu navrhovať vylúčenie veci z exekúcie, teda uplatňovať práva za iného, pretože také právo patrí len tretej osobe, v dôsledku čoho povinného nemožno považovať za aktívne legitimovaného na vznesenie námietky vylúčenia veci z exekúcie z dôvodu ním tvrdeného vlastníctva tretej osoby. Zároveň platí, že podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku na uplatnenie námietky práva k veci nepripúšťajúcej exekúciu nestačí toto právo tvrdiť, ale musí byť aj preukázané. V posudzovanom prípade povinný ničím nepreukázal, že nie je vlastníkom nehnuteľnosti, jediným dôkazom bol LV č. XXXX pre k.ú. Trnava, z ktorého sú ale zrejme opačné skutočnosti, a to, že povinný je spoluvlastníkom uvedených nehnuteľností. K tvrdeniam povinného, že rozsudky Okresného súdu Trnava a Krajského súdu v Trnave, na základe ktorých bola uskutočnená zmena v osobe vlastníka, trpia vadou nezákonnosti z dôvodu porušenia právnych princípov - právnej istoty a res iudicata, exekučný súd dodal, že povinný bližšie nešpecifikoval tieto rozsudky (spisovými značkami a dňom, kedy boli vydané) a tak sa možno len na základe vyjadrenia oprávneného domnievať, že šlo o rozsudky Okresného súdu Trnava (sp. zn. 27C/259/2016) a Krajského súdu v Trnave (23Co/36/2019), ktoré do spisu neboli doložené a ktorých správnosť (vo vzťahu k posudzovaniu porušenia princípu právnej istoty a res iudicata) exekučný súd ani nemá kompetenciu posudzovať. Na základe uvedeného exekučný súd vyhodnotil, že povinný nie je oprávneným subjektom na podanie námietky na vylúčenie nehnuteľných vecí z exekúcie z dôvodu ich vlastníctva tretími osobami. Preto jeho návrh podľa § 44 ods. 5 Exekučného poriadku zamietol.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal povinný v zákonom stanovenej lehote odvolanie a zotrváva na tom, že konal v zmysle § 40 Exekučného poriadku. Povinný má za to, že svoj spoluvlastnícky podiel k predmetným nehnuteľnostiam predal pred akoukoľvek exekúciou vedenou voči nemu a z výťažku uhradil svoju podnikateľskú činnosť vrátane záväzkov za oprávneného, pochádzajúcich z doby spoločného podnikania s oprávneným. O tom, že tieto záväzky uhradil, má vedomosť oprávnený, preto akékoľvek spochybňovanie toho, že za predmetné predané nehnuteľnosti povinný nedostal zaplatené, považuje povinný za účelové tvrdenie oprávneného. Správnosť právoplatnosti rozhodnutia vtedajšieho katastrálneho rozhodnutia bola de facto potvrdená súdnymi rozhodnutiami OS Trnava ako i KS Trnava a to v konaní vedenom pred Okresným súdom Trnava číslo 8C/108/2010 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy v spojení s konaním pred Krajským súdom v Trnave číslo 9Co/66/2011 a zároveň v konaní vedenom pred Okresným súdom Trnava číslo 37C/100/2012 o určenie absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy v spojení s Krajským súdom v Trnave. V uvedených konaniach povinný navrhoval vyhlásiť neplatnosť právneho úkonu kúpno-predajnej zmluvy zo dňa 9.9.2009, právoplatnej dňa 21.9.2009, medzi povinným a treťou osobou MILS, s.r.o., s tým, že na základe rozhodnutia súdu vlastníkom spoluvlastníckeho podielu bude určený povinný, čo sa však nestalo a právoplatnosť zmluvy bola potvrdená. Povinný uviedol, že v zmysle konštantnej judikatúry, ak by bola kúpna zmluva absolútne neplatným právnym úkonom medzi žalovanými, tak uvedené by bolo skonštatované už v konaniach 8C/108/2010 o určenie neplatnosti a 37C/100/2012. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona a pôsobí voči každému. Na absolútnu neplatnosť prihliada súd aj bez návrhu (ex off). Procesnoprávnym dôsledkom absolútnej neplatnosti právneho úkonu je povinnosť súdu prihliadnúť na neplatnosť ex off bez toho, aby sa jej druhý účastník dovoľoval. Právoplatný rozsudok, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu, zakladá prekážku veci právoplatne rozhodnutej v konaní o novej žalobe o určenie neplatnosti toho istého právneho úkonu aj vtedy, keď súd v

predchádzajúcim konaní svoje rozhodnutie nezaložil na tých istých, už vtedy zistených skutočnostiach, z ktorých sa vyvodzuje neplatnosť právneho úkonu aj v novej žalobe.

2.1. Povinný má za to, že žaloba žalobkyne Ivany Kabaňovej, dcéry oprávneného, o určenie vlastníckeho práva, je vo svojej podstate určovacou žalobou, ktorej účelom je opakovane dosiahnuť stav, v ktorom bol oprávnený v predmetných konaniach neúspešný a naplniť tak cieľ znemožniť realizáciu akýchkoľvek vlastníckych práv povinného i MILS, s.r.o. k ich spoluvlastníckemu podielu a rozhodovať o spoločných nehnuteľnostiach nad rámec vlastného spoluvlastníckeho podielu s konečným dôsledkom pripraviť žalovaných o majetok. Exekučný súd neprihliadol na to, že rozsudok OS Trnava, na základe ktorého sa povinný opätovne stal vlastníkom spoluvlastníckeho podielu na predmetných nehnuteľnostiach, trpí zásadnou vadou a to *res iudicata*, ktorá predstavuje porušenie právnej istoty a samotné narušenie práva na spravodlivý proces. Uvedené nastalo keď výsledok právoplatných rozhodnutí v konaniach OS 8C/108/2010 o určenie neplatnosti a OS 37C/100/2012 bol zmenený konaním OS TT sp. zn. 27C/259/2016 a KS v Trnave sp. zn. 23Co/36/2019. Zároveň v konaní bola porušená rovnosť zbraní, čo predstavuje jednu zo zásad spravodlivého procesu, keď právne zastúpenie oprávneného je vykonávané v ostrom nesúlade s platným právom. Proti rozhodnutiam sp. zn. 27C/259/2016 a sp. zn. 23Co/36/2019 existuje dovolacie konanie s predmetom určenia vlastníka spoluvlastníckeho podielu, čo predstavuje prekážku, či povinný je skutočným vlastníkom predmetného spoluvlastníckeho podielu bez oprávnených pochybností.

2.2. Odvolateľ ďalej namietal, že exekučný súd nevykonal navrhnuté dôkazy spočívajúce v existencii skorších rozsudkov potvrdzujúcich právoplatnosť kúpnej zmluvy medzi povinným a MILS, s.r.o. a neprihliadol na zásadné vady konania, ktorým bol povinný „znovuustanovený“ do pozície spoluvlastníka proti svojej vôli, právoplatným rozsudkom, za porušenia jeho ústavných práv. Povinný opakovane uvádzal, že má za to, že otázka neplatnosti zmluvy bola rozhodovaná v predchádzajúcich konaniach 8C/108/2010 vedenom pred Okresným súdom Trnava v spojení s konaním pred Krajským súdom v Trnave 9Co/66/2011 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a následne v ďalšom konaní 37C/100/2012 vedenom pred Okresným súdom Trnava v spojení s konaním pred Krajským súdom v Trnave o určenie absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy. Má za to, že procesné postavenie účastníkov konania preskúmaval súd *ex offio* a to už v zmysle vtedy platného OSP a v súčasnosti podľa CSP. Zároveň sa domnieva, že otázka procesnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, bola už vo viacerých predchádzajúcich konaniach preskúmaná a to ako na súde prvého stupňa - Okresný súd Trnava, tak i na súde druhého stupňa - Krajský súd v Trnave, v ktorých procesná legitímácia vyplývajúca z uzavretej kúpnej zmluvy nebola spochybnená. Povinný má za to, že ak by MILS, s.r.o. nemal príslušnú procesnú legitímáciu a nebol spoluvlastníkom príslušných nehnuteľností, tak to by muselo byť predmetom súdnych rozhodnutí, ktoré boli rozhodnutiami vo veci, ktorou sa určovalo o platnosti či neplatnosti kúpnej zmluvy na základe ktorej sa MILS, s.r.o. stal spoluvlastníkom spoločných nehnuteľností. V následnom texte odvolania povinný rozsiahlo uvádzal skutkové a právne okolnosti uvedených konaní OS Trnava 8C/108/2010 v spojení s KS Trnava 9Co/66/2011 a tiež v konaní sp. zn. 37C/100/2012 o vyslovenie absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy. Má za to, že ak je už vydané právoplatné rozhodnutie, tak súd by nemal túto skutočnosť ignorovať, dokiaľ nie je dané rozhodnutie príslušným právnym postupom zmenené.

2.3. Odvolateľ má za to, že v konaní bola tiež porušená zásada rovnosti zbraní a to konaním právneho zástupcu žalobcu. Súd nezohľadnil, že právne zastúpenie oprávneného je uskutočňované v rozpore s platným právom. Právny zástupca oprávneného JUDr. Dušan Slanina, advokát, minimálne bol, ak ešte stále nie je, aj právny zástupca povinného a predchodcom žalobcu. Pri zohľadnení skutočnosti, že právny zástupca oprávneného minimálne bol aj právnym zástupcom právneho predchodcu žalobcu, potom ide o zjavné porušenie rovnosti zbraní, keď zákon o advokácii zakazuje zneužívanie znalostí získaných počas zastupovania klienta v neprospech klienta. Z uvedeného možno vyvodit', že ak je zákaz konania v neprospech klienta, tak tým menej patrí právnemu zástupcovi odmena za takéto zastupovanie. Povinný má za to, že z procesného hľadiska došlo k porušeniu ustanovení o rovnosti účastníkov v súdnom konaní, ako i práva na spravodlivý súdny proces. Povinný navrhuje zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v celom rozsahu a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo rozhodnúť vo veci s tým, že spoluvlastnícky podiel na predmetných nehnuteľnostiach z dôvodov vyššie uvedených bude vylúčený z exekučného konania. Z dôvodu nesúlady výkonu právneho zastúpenia s platnými právnymi predpismi navrhuje povinný neúčinnosť realizovaných právnych úkonov právnym zástupcom oprávneného voči povinnému v konaní a nepriznanie príslušných trov, vzniknutých oprávnenému

z uvedeného právneho zastúpenia. Zároveň povinný navrhuje odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodov hodných osobitného zreteľa a tiež navrhuje odložiť jeho právoplatnosť z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

3. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu povinného uviedol, že odvolanie povinného je len ďalším nezmyselným a právne nedôvodným pokusom jednak o zvrátenie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia č. k. 2C/259/2016 v spojení s č. k. 23Co/36/2019, ktorými bolo rozhodnuté, že podielovým spoluvlastníkom na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú, Trnava je Q. K. - povinný v exekučnom konaní, ako aj spôsobiť ďalšie prekážky vo výkone exekúcie a zamestnávať oprávneného, exekútorský úrad, ako aj samotný exekučný súd.

3.1. Oprávnený poukázal na obsah svojho predošlého vyjadrenia zo dňa 27. 7. 2020, v ktorom uviedol, že uvedený spoluvlastnícky podiel je v zmysle súdnych rozhodnutí Okresného súdu Trnava sp. zn. 27C/259/2016 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/36/2019 (doložených do exekučného spisu) vo vlastníctve povinného a tým aj spôsobilým predmetom exekúcie, ktorého predajom je možné uspokojiť pohľadávky oprávneného. Ohľadom predaja spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam spoločnosti MILS; s.r.o. oprávnený poznamenal, že sa jedná o spoločnosť, ktorej jedinými spoločníkmi a konateľmi sú deti povinného a tvrdenú úhradu kúpnej ceny za predmetný spoluvlastnícky podiel povinný, ani obchodná spoločnosť MILS, nepreukázali v žiadnom zo súdnych konaní napriek tomu, že ich o to oprávnený opakovane žiadal. Kúpna zmluva z roku 2009 bola vyššie uvedenými súdnymi rozhodnutiami posúdená ako neúčinná, prípadne neplatná pre porušenie § 59a ObZ a na základe uvedených rozhodnutí mohol obchodnej spoločnosti MILS, s.r.o. vzniknúť jedine nárok na vrátenie kúpnej ceny (avšak len v prípade, že by kúpna cena bola zaplatená), avšak nemohol vzniknúť nárok na vlastníctvo k spoluvlastníckemu podielu. Akékoľvek ďalšie zmluvy uzatvorené po vydaní týchto rozhodnutí medzi obchodnou spoločnosťou MILS, s.r.o. a povinným, ktorých predmetom by mohol byť prevod vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu, sú postihnuté minimálne relatívnou neplatnosťou právneho úkonu pre porušenie predkupného práva druhej podielovej spoluvlastníčky, ktorej by tento podiel musel byť povinným riadne ponúknutý na odkúpenie (čo sa však do dnešného dňa nestalo). Oprávnený poukázal na skutočnosť, že na povinného sa už podľa jeho vedomostí vzťahuje zákaz nakladania s majetkom.

3.2. Keďže povinný naprieč celým odvolaním argumentuje súdnymi konaniami vydanými Okresným súdom Trnava a Krajským súdom v Trnave sp. zn. 8C/108/2010, 9Co/66/2019 a 37C/100/2012 a úmyselne obchádza uznesenie vydané Krajským súdom v Trnave sp. zn. 11Co/361/2013 z 31.10.2014, považoval oprávnený za potrebné sa k uvedeným konaniam vyjadriť. Konanie vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 8C/108/2010 sa viedlo vo veci určenia relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy, kedy predmetom konania bolo porušenie zákonného predkupného práva podielového spoluvlastníka, pričom sa súd absolútnou neplatnosťou a neúčinnosťou zmluvy nezaoberal, čo vyplýva zo samotného odôvodnenia rozsudku. Súd sa obmedzil len na posudzovanie dodržania predkupného práva. V konečnom dôsledku tak súd prvýkrát právoplatne posúdil účinnosť predmetnej kúpnej zmluvy až v konaní OS Trnava 17C/95/2012, v ktorom súd uzavrel, že žalovaný MILS, s.r.o. nie je pasívne vecne legitimovaný, keďže nie je podielovým spoluvlastníkom napriek vtedajšiemu zápisu v katastri nehnuteľností. Konanie vedené na OS Trnava pod sp. zn. 37C/100/2012 sa viedlo vo veci vyslovenia absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy, avšak vo veci nebolo vydané meritórne rozhodnutie, keďže konanie bolo na návrh žalobcu zastavené z dôvodu zmeny v osobe podielového spoluvlastníka. V tejto veci súd síce pôvodne konanie pre prekážku res iudicata zastavil, avšak na odvolanie žalobcu KS v Trnave právoplatne uzavrel (rozhodnutím 11Co/361/2013 zo dňa 31. 10. 2014), že konanie 8C/108/2012 nepredstavuje prekážku res iudicata pre konanie 37C/100/2012 o vyslovenie absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy, nakoľko v konaní 8C/108/2010 sa OS Trnava otázkou absolútnej neplatnosti vôbec nezaoberal. Preto rozhodnutie o zastavení konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Následne však došlo k vyššie uvedenému späťvzatiu žaloby. Otázka, či predmetom konania 8C/108/2010 bola absolútna neplatnosť kúpnej zmluvy však bola s negatívnym výsledkom právoplatne posúdená rozhodnutím KS v Trnave 11 Co/361 /2013-83 zo dňa 31. 10. 2014 a preto nemôže byť v inom konaní posúdená inak, nakoľko by došlo nielen k porušeniu povinným spomínaného princípu právnej istoty, ale aj k porušeniu práva oprávneného na spravodlivý súdny proces.

3.3. Pokiaľ povinný vehementne napáda uvedené rozhodnutia, v ktorých súd určil, že podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností je povinný, odvolávajúc sa na údajné nevykonanie dôkazov navrhnutých na preukázanie rozhodujúcich skutočností, oprávnený uviedol, že žiaden z navrhovaných

dôkazov nemal ani minimálny potenciál preukázať naplnenie požiadaviek ustanovených § 59a ObZ zo strany spoločnosti MILS, s.r.o. V závere vyjadrenia oprávnený poukázal na to, že aktuálne prebieha na OS Trnava spor žalobcu: MILS s.r.o. proti žalovanému - oprávnenému o zaplatenie 850,- eur s príslušenstvom, ktorý súvisí s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX pre k.ú. Trnava, do ktorého ako intervenient vstúpil dňa 12. 11. 2020 povinný, ako podielový spoluvlastník uvedených nehnuteľností. Povinný týmto svojim vstupom do konania potvrdil svoje postavenie podielového spoluvlastníka. S poukazom na vyššie uvedené oprávnený navrhuje odvolanie povinného ako nedôvodné zamietnuť, potvrdiť rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vylúčenie veci a priznať oprávnenému náhradu trov právneho zastúpenia.

4. K odvolanie povinného sa vyjadril aj súdny exekútor, ktorý uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu, nakoľko má taktiež za to, že povinného nemožno považovať za aktívne legitimovaného na vznesenie námietky vylúčenia veci z exekúcie z dôvodu ním tvrdeného vlastníctva tretej osoby. Zároveň platí, že podľa ustanovenie § 44 ods. 1 Exekučného poriadku na uplatnenie námietky práva k veci neprípúšťajúcej exekúciu nestačí toto právo tvrdiť, ale musí byť aj preukázané. V posudzovanom prípade povinný ničím nepreukázal, že nie je vlastníkom nehnuteľnosti, jediným dôkazom bol LV č. 9899 pre k.ú. Trnava, z ktorého sú ale zrejme opačné skutočnosti, a to, že povinný je spoluvlastníkom uvedených nehnuteľností (titul nadobudnutia vlastníckeho práva: rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn.23Co/36/2019 právoplatný dňa 10.02.2020, rozsudok Okresného súdu Trnava sp.zn.:27C/259/2016 právoplatný dňa 10.02.2020). K tvrdeniam povinného, že rozsudky Okresného súdu Trnava a Krajského súdu v Trnave, ktoré povinný bližšie nešpecifikoval, na základe ktorých bola uskutočnená zmena v osobe vlastníka, trpia vadou nezákonnosti z dôvodu porušenia právnych princípov - právnej istoty a res iudicata, exekútor uvádza, že nemá kompetenciu posudzovať rozhodnutia súdov Slovenskej republiky.

5. K vyjadreniu oprávneného zaslal povinný svoje stanovisko (datované dňa 09.12.2021), ktorého obsah je takmer zhodný s obsahom jeho odvolania a v ktorom opakovane zaujíma stanovisko k predošlým súdnym rozhodnutiam Okresného súdu Trnava pod sp zn. 8C/108/2010 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, sp. zn. 37C/100/2012 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/66/2011, ako aj k neskorším konaniam Krajského súdu v Trnave sp.zn.23Co/36/2019 a Okresného súdu Trnava sp.zn.:27C/259/2016).. Povinný tiež namieta proti povinnosti zaplatiť oprávnenému trovy právneho zastúpenia v danom exekučnom konaní z dôvodu, že oprávnenému nevznikli trovy právneho zastúpenia, keďže právne zastúpenie oprávneného je realizované v rozpore so zákonným rámcom poskytovania právneho zastúpenia v prípade dotyčného advokáta zastupujúceho oprávneného, ku ktorému dochádza v rozpore so zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii, konkrétne § 18 ods. 1 a tohto zákona. V dôsledku uvedeného povinný zotrváva na svojom návrhu na zastavenie exekúcie a pokladá vyčíslenie súdnych trov za nesprávne a navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie exekučného súdu.

6. Povinný zaslal aj následné svoje vyjadrenie (datované dňom 20.01.2022) k predošlému vyjadreniu oprávneného k jeho odvolaniu, obsahovo opätovne takmer zhodné s jeho predošlým vyjadrením, pričom v ňom aj výslovne uviedol, že povinný zotrváva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a to najmä na vyjadrení zo dňa 09.12.2021. V poslednom svojom vyjadrení uviedol, že „Povinný má za to, že sa iba snaží brániť proti mafiánskym praktikám, ktoré sú voči jeho osobe uplatňované zo strany oprávneného a jeho právneho zástupcu, ktorý bol zároveň aj právnym zástupcom povinného.“ Obsahovo v ďalšom texte zodpovedá predošlému vyjadreniu povinného a obsahu jeho odvolania.

7. Na vyjadrenia povinného reagoval oprávnený, ktorý uviedol, že keďže povinný sa opakovane zaoberá tým istým nedôvodným a nesúvisiacim obsahom ako v odvolaní proti „rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica“ je potrebné uviesť, že základom exekúcie je vymoženie sumy 35.989,72 eur s príslušenstvom, na ktorú bol povinný zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 25Cb/79/2010-343 titulom regresného nároku oprávneného voči povinnému za spoločne prevzatý úver z peňažného ústavu pri kúpe nehnuteľností na spoločné podnikanie v združení NE-KA. Teda je absolútne nedôvodné sa zaoberať donekonečna konaniami vedenými na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 8C/108/2010 a 37C/100/2012, ktoré riešili relatívnu a absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy z roku 2009. Vzhľadom na obsah vyjadrení povinného, ktoré pozostávajú z rovnakých argumentov, ako boli namietané povinným v jeho podaní zo dňa 22. 5. 2021, v záujme hospodárnosti konania poukázal oprávnený na svoje vyjadrenie zo dňa 8. 7. 2021, v ktorom sa zaoberal doterajšími súdnymi konaniami medzi oprávneným a povinným. Keďže povinný sa vo svojom odvolaní z 22. 5. 2021 okrajovo zmienil o nedôvodnosti

právneho zastupovania oprávneného v danom konaní JUDr. Dušanom Slaninom, oprávnený uviedol, že oprávnenosť zastupovania H. S. JUDr. Dušanom Slaninom v konaniach vedených proti povinnému Miloslavovi Nekanovičovi opakovane posúdil Krajský súd v Trnave a súladnosť zastúpenia so zákonom o advokácii a súvisiacimi právnymi predpismi aj riadne odôvodnil v právoplatných a vykonateľných súdnych rozhodnutiach (napr.:21Cob/14/2018-707, 31Cob/75/2017-381).

8. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

9. Vychádzajúc z ustanovenia § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, právo k veci, ktoré nepripúšťa exekúciu, treba namietať u exekútora. Toto právo patrí tomu, kto zároveň tvrdí a preukáže, že mu patrí vlastnícke alebo iné právo k dotknutej veci vylučujúce exekúciu. Právo namietať neprípustnosť exekúcie nepatrí dlžníkovi povinného vo vzťahu k pohľadávke povinného voči nemu. Námietka má na exekúciu vo vzťahu k dotknutej veci odkladný účinok. Na opakované námietky z tých istých dôvodov, o ktorých už bolo rozhodnuté, sa neprihliada.

10. Podľa § 44 ods. 2, 3 a 4 Exekučného poriadku, o uplatnení práva podľa odseku 1 exekútor upovedomí oprávneného a vyzve ho, aby sa v lehote 15 dní vyjadril, či súhlasí so zastavením exekúcie postihujúcej dotknutú vec. Ak oprávnený súhlasí so zastavením exekúcie postihujúcej dotknutú vec alebo ak sa na výzvu exekútora včas nevyjadrí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie v časti týkajúcej sa dotknutej veci, ktoré doručí oprávnenému a osobe, ktorá právo nepripúšťajúce exekúciu uplatnila. Ak oprávnený na exekúciu postihujúcej namietanú vec trvá, súd na podnet exekútora vyzve osobu, ktorá právo podľa odseku 1 uplatnila, alebo oprávneného podľa toho, koho právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby do 30 dní od doručenia výzvy uplatnil právo na vylúčenie veci, alebo aby strpel vedenie exekúcie na vec, a to na všeobecnom súde žalovaného príslušnom podľa Civilného sporového poriadku, a túto skutočnosť exekútorovi osvedčil.

11. Podľa ustanovenia § 44 ods. 5 Exekučného poriadku, namiesto výzvy podľa odseku 2 môže súd o vylúčení veci rozhodnúť v prípadoch, ak rozhodnutie závisí len na jednoduchom právnom posúdení vecí. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie.

12. Odvolací súd, vzhľadom na obsah spisového materiálu, ako aj dôvody odvolania konštatuje, že sa v predmetnej exekučnej veci vedie exekúcia povereným súdnym exekútorom Vladimírom Podešlom, so sídlom Exekútorského úradu 90501 Senica, V.P. Tótha 30, ktorý ju vedie pod sp. zn. 134EX 136/19 na vymoženie sumy 35 989,72 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudku vydaného Okresným súdom Trnava, č. k. 25Cb/79/2010-343 zo dňa 25.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č. k. 31Cob/75/2017-381 zo dňa 15.08.2018.

13. Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie exekučného súdu o návrhu povinného na vylúčenie vecí (nehnuteľností špecifikovaných vo výroku uznesenia súdu prvej inštancie) v spoluvlastníckom podiele 1 z exekúcie, nakoľko povinný tvrdí, že nie je podielovým spoluvlastníkom dotknutých nehnuteľností a to aj napriek tomu, že mal tak exekučný súd, ako aj odvolací súd v štádiu odvolacieho konania, verifikované výpisom z listu vlastníctva LV č. XXXX, vedeného pre katastrálne územie Trnava, obec Trnava, okres Trnava, že súčasný právny stav ohľadom vlastníctva dotknutých nehnuteľností svedčí povinnému v podiele 1. Z obsahu LV č. XXXX pre k.ú. Trnava vyplýva, že povinný je podielovým spoluvlastníkom v 1 uvedených nehnuteľností titul nadobudnutia vlastníckeho práva na podklade súdneho rozhodnutia - rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn.23Co/36/2019 právoplatného dňa 10.02.2020 a rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn.:27C/259/2016 právoplatného dňa 10.02.2020. Vzhľadom na skutočnosť, že vlastnícke právo v zmysle zápisu v evidencii nehnuteľností k dotknutým nehnuteľnostiam svedčí povinnému, je bez právnej relevancie v štádiu vykonávacieho konania (exekučného konania) zaoberať sa konaniami predchádzajúcimi vyššie označeným súdnym konaniam, v ktorých bola otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam právoplatnými a vykonateľnými súdnymi rozhodnutiami vyriešená, a v zmysle výrokov rozsudkov následne vlastnícke právo zapísané do evidencie nehnuteľností. Nenáleží ani exekučnému súdu, ani odvolaciemu súdu v štádiu exekúcie hodnotiť skutkové a právne okolnosti akéhokoľvek iného súdneho konania, navyše právoplatne

ukončeného, ktorého výsledkom navyše nie je ani exekučný titul na podklade ktorého exekúcia prebieha. Právny stav je zapísaný do katastra nehnuteľností (zásada materiálnej pravdy) a ohľadom ustálenia vlastníckych vzťahov je pre súd záväzný, pokiaľ skúmal dôvodnosť návrhu povinného na vylúčenie veci z exekúcie.

14. Vychádzajúc z dikcie ustanovenia § 44 ods. 1, v zmysle ktorého toto právo patrí tomu, kto zároveň tvrdí a preukáže, že mu patrí vlastnícke alebo iné právo k dotknutej veci vylučujúce exekúciu, je potom zrejmé, že závery exekučného súdu, že povinný nie je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vylúčenie veci, je dôvodný a rešpektujúci dôsledne zákonnú úpravu. Povinný netvrdil, že „mu právo patrí“, práve naopak, argumentoval, že mu vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam nepatrí a tak nemožno mať za to, že by bol osobou oprávnenou namietat' svoje vlastné práva a domáhať sa vylúčenia svojho vlastníctva z výkonu exekúcie. Rovnako je súladný aj druhý dôvod zamietnutia návrhu povinného na vylúčenie veci z exekúcie, ktorý uviedol exekučný súd, a to, že rovnako z dikcie zákonnej úpravy jednoznačne vyplýva, že toto právo patrí len tomu, kto nielenže tvrdí, avšak aj hodnoverne a nespochybniteľne preukáže, že mu vlastnícke alebo iné právo k dotknutej veci vylučujúcej exekúciu patrí. Povinný preukázal (výpisom y LV), že mu vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam patrí, avšak vzhľadom k dôvodom, pre ktoré žiadal nehnuteľnosti z exekúcie vylúčiť, tvrdením, že mu vlastnícke právo nepatrí, potom bolo jeho povinnosťou dokázať svoje skutkové a právne tvrdenie, teda svoje vlastnícke právo k podielom 1 dotknutých nehnuteľností hodnoverne vyvrátiť. Je nutné zdôrazniť, že procesný inštitút vylučovacej žaloby predpokladá, že vlastníč veci bude žiadať o vylúčenie jeho veci z exekúcie vedenej voči osobe inej ako je vlastníč veci, pretože práve skutočnosť, že vec, ktorá má podliehať exekúcii, patrí inej osobe odlišnej od povinného, je dôvodom na jej vylúčenie z exekúcie. Povinný, ktorému svedčí vlastnícke právo k veci, nemôže zabrániť účinkom vedenej exekúcie na jeho majetok tým, že by žiadal o vylúčenie svojho majetku z exekúcie, pretože by sa tým poprela samotná podstata, účel, zmysel a sledovaný cieľ núteného výkonu rozhodnutia. Povinný tak nemá aktívnu legitimáciu domáhať sa vylúčenia svojho majetku podliehajúceho exekúcii z výkonu exekúcie tak, ako vyplýva z ustanovenia § 44 Exekučného poriadku.

15. Možno potom zhrnúť, že právne a skutkové závery, na základe ktorých súd prvej inštancie rozhodol, boli vecne správne a súladné s ustanovením § 44 ods. 1 EP. Súčasne sa možno stotožniť, že boli splnené podmienky podľa § 44 ods. 5 Exekučného poriadku, kedy namiesto výzvy podľa odseku 2 mohol o vylúčení veci rozhodnúť exekučný súd, pretože rozhodnutie záviselo len na jednoduchom právnom posúdení veci. Odvolací súd preto z uvedených dôvodov uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ v odvolaní povinný navrhoval v rámci odvolacích petítov aj povoliť odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia a navrhol odložiť aj jeho právoplatnosť, odvolací súd poznamenáva, že už len samotným podaním odvolania nastáva suspenzívny (odkladný) účinok vyplývajúci priamo zo zákona, teda odkladá sa ex lege vykonateľnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia nižšieho súdu a taktiež nastáva odklad právoplatnosti, pretože do rozhodnutia súdu vyššej inštancie rozhodnutie súdu nižšej inštancie právoplatnosť nadobudnúť nemôže.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).